

at nedsætte sit eget ressourceforbrug af hensyn til miljøet og oven i købet få en økonomisk gevinst. Det er det, det drejer sig om. Det er den hjemmel, som ministeren skal have for at kunne gennemføre disse tiltag.

Når jeg siger det på den måde, er det naturligtvis, fordi jeg også var lidt overrasket over at høre fru Jonna Grønver, også fulgt lidt op af hr. John Vinther. Skal vi ikke prøve at holde skæg for sig og snot for sig.

Sagen er jo, at fru Jonna Grønver sagde: Vi har ikke noget imod målinger, bare de kan foregå frivilligt. Det er altså ikke måleinstrumenter, man har noget imod. Jamen når man ikke har noget imod måleinstrumenter og man ved, at det betyder meget for den enkelte, at man selv kan være med til at måle sit forbrug og dermed nedsætte det – det viser de undersøgelser, vi har foretaget – så er det det, det drejer sig om.

Man ønsker også en garanti for, at vi ikke vil skrue de grønne afgifter op, men alle ved udmærket, at der er gennemført en skattereform, der varer til udgangen af 1998; det ligger jo fast. Men hvis man nu vendte det lidt om og sagde: Nå ja, men hvis det nu var, at regeringen havde sådan en plan – hvad regeringen ikke har på indeværende tidspunkt; man skal som sagt huske på, at der er en skattereform til udgangen af 1998 – og forestillede sig, at vi hævdede de grønne afgifter, ville det så være mere retfærdigt over for dem, som ikke kan måle deres eget forbrug? Det tror jeg hverken Venstre eller De Konservative ville få meget ros for; det vil jeg gerne sige.

Gå nu hjem og spørg i baglandet, om det ikke er sådan, at det i virkeligheden er det, man ønsker! Vi kan bare se den debat, der har været i Den Danske Vandværksforening og de private vandværksforeninger.

Det er jo rigtigt, som fru Jonna Grønver siger, at der er kommet flere og flere vandmålere, fordi man gerne vil have dem, også af hensyn til ressourcebesparelser, og fordi man mere og mere ser på miljøet. Det er det overordnede synspunkt, man skal holde fast i!

Derfor er det klart, at jeg hverken nu eller senere i udvalget kan afgive nogen garantier. Jeg kan dog garantere for, at det forslag, regeringen er kommet med, vil befordre to ting: Ét mindre ressourceforbrug og en mere retfærdig betaling.

Dernæst vil jeg gerne sige, at der selvfølgelig altid er omkostninger ved at gennemføre et sådant lovforslag. Det vil man også kunne se på

side 7 og 8 i lovforslagets bemærkninger, hvor de økonomiske beregninger er gennemgået, både hvad angår boligstøtte og kontanthjælp ved indførelse af dette. Det har vi ikke lagt skjul på, og det skal man ikke lægge skjul på; man skal lægge det klart op og sige: Det ved man at det koster ifølge de nugældende regler.

Men når det så er sagt, vil man også se, at det er meget små beløb, vi taler om. Og det, som jeg synes det er vigtigt endnu en gang at understrege, er jo, at det er en klar forlængelse af den miljøpolitik, som regeringen og andre partier står for. Derfor må jeg sige, at jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan bortvejre de tilkendegivelser, der er kommet fra først og fremmest Venstre, på grundlag af det fornuftige synspunkt, som jeg her har fremlagt.

Jeg vil naturligvis gerne sige tak til SF, til fru Kirsten Jacobsen fra Fremskridtspartiet og til hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten for de positive tilkendegivelser. Jeg siger det ganske klart, fordi regeringen har flertal for sit forslag – det er det, der er tilkendegivet. Det giver selvfølgelig den øvrige del af oppositionen en mulighed for at læne sig tilbage i sine afgiftsbetragtninger, og det er man velkommen til, men jeg vil fraråde det.

Endelig skal jeg udtrykke ønsket om, at man stiller spørgsmålene hurtigst muligt – og det vil jeg gerne sige tak for også til hr. John Vinther og andre – således at vi kan få afklaret de rent tekniske og professionelle ting.

Jeg overvejer hurtigst muligt – det kan jeg lige så godt sige her – at indbyde de forskellige politiske ordførere på dette område til gennemgang af det tekniske, så vi kan få det afklaret og hurtigt komme i gang med det politisk-ideologiske. Det vil vi så tage stilling til senere, når de forskellige betænkningsskridt skal skrives.

Alt i alt har jeg konstateret, at man har været glad for den rapport, som ligger til grund for dette lovforslag, og i den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg synes, det også er passende at rette en tak til Målerudvalget for det udvalgsarbejde, der har resulteret i målerrapporten, fordi det i denne klart er tilkendegivet, hvad sigtet er, og fordi rapporten også forholder sig realistisk til de økonomiske muligheder, f.eks. når der er tale om vandmålere på enhedsniveau.

Men ét af de afsnit, som er væsentlige, er den videreudvikling af måleinstrumenter, som økonomisk måske kan gøre det mere attraktivt at foretage en bedre fordelingsmåling. Det skulle også gerne være incitament til den del af vore